

ÎNCHEIERE

15 marie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Moscovski Valeriu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Moscovski Valeriu împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenienți accesorii Moscovscaia Elena și Moscovski Serghei cu privire la recunoașterea dreptului pretins la executarea pct. 5 art. 41 din Codul cu privire la locuințe, obligarea acordării unui apartament sau restituirea valorii apartamentului conform prețului de piață la data pronunțării hotărârii, recunoașterea încălcării continue a dreptului de a primi o încăpere de locuit din fondul de stat de locuințe, constatarea privării ilegale de dreptul asupra spațiului locativ cu încasarea prejudiciului material ce constituie echivalentul valorii de piață a apartamentului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Moscovski Valeriu și cererea de alăturare la apel depusă de Moscovscaia Elena și Moscovski Serghei, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 în partea în care cerințele au fost respinse ca depuse tardiv și emisă o nouă hotărâre în această parte de respingere a cerințelor ca neîntemeiate, în rest hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La data de 21 mai 2012, Moscovski Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la recunoașterea încălcării continue a dreptului de a primi o încăpere de locuit din fondul de stat.

În motivarea acțiunii Moscovski Valeriu a invocat că împreună cu soția sa Moscovscaia Elena și fiul Moscovski Serghei, născut la 20 iunie 1987 au fost incluși în rândul persoanelor pentru primirea încăperilor de locuit din fondul locativ de stat, lista fiind verificată și aprobată de autoritatea publică locală.

Când i-a venit rândul la primirea încăperii și anume, a unui apartament cu 2 odăi, seria 143, fără careva motive, a fost mutat din rând fiind simulată cauza mutării.

Astfel, s-a adresat organelor administrației publice locale solicitând aprobarea hotărârii de acordare a unui apartament cu 2 odăi din fondul locativ de stat, cu

eliberarea ordinului de repartitie, însă a fost informat că apartamentul, la care pretinde, a fost retras de Primăria mun. Chişinău.

Menţionează reclamantul că, dreptul la acordarea spaţiului locativ a apărut în anul 1987-1988, când organele administraţiei publice locale au atribuit studioului „Moldova-Film”, unde dânsul era angajat, un apartament cu 2 odăi pentru repartizare, însă care a fost atribuit unei altei persoane, iar ulterior retras de către Primăria mun. Chişinău ca fiind repartizat cu încălcarea legislaţiei.

Consideră că Primăria mun. Chişinău, fiind responsabilă pentru executarea art. 41 alin. (5) din Codul cu privire la locuinţe, nu a aplicat restrângeri sau sancţiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru protecţia drepturilor familiei, care-i aparţin în conformitate cu art. 37 din Codul cu privire la locuinţe, iar refuzul privind eliberarea ordinului de repartitie pentru instalare familiei sale în apartament contravine prevederilor art. 3 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

Solicită recunoaşterea încălcării continue de către Primăria mun. Chişinău a dreptului său şi a membrilor familiei sale de a primi o încăpere de locuit din fondul de stat.

La 28 septembrie 2012 Moscovschi Valeriu a depus cerere de concretizare a pretenţiilor, prin care a indicat motive similare celor indicate în acţiunea iniţială şi invocând prevederile art. 41 pct. (5) din Codul cu privire la locuinţe, art. 9 alin. (1), (2) din Codul civil, art. 54 alin. (2) din Constituţia RM şi art. art. 3, 10, 13, 14, din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, a solicitat recunoaşterea dreptului pretins al său şi al familiei sale la executarea pct. 5 art. 41 Codul cu privire la locuinţe de către autoritatea publică locală Primăria mun. Chişinău, acordarea unui apartament sau restituirea valorii apartamentului conform preţului de piaţă a acestuia la data pronunţării hotărârii (f. d. 21-23 Vol. I).

Prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 08 octombrie 2012, acţiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 31 ianuarie 2013, a fost corectată omisiunea din hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 08 noiembrie 2012 prin indicarea corectă a datei pronunţării hotărârii „08 noiembrie 2012” în loc de „08 octombrie 2012”.

Prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 31 iulie 2013, a fost admis recursul declarat de Moscovschi Valeriu, casată hotărârea primei instanţe şi restituită pricina spre rejudecare după competenţă la Judecătoria Centru mun. Chişinău.

La 28 ianuarie 2015, 20 octombrie 2015 şi 23 noiembrie 2015, Moscovschi Valeriu a depus cereri de modificare a cerinţelor înaintate împotriva Primăriei mun. Chişinău în care suplimentar, la cele indicate în acţiune a iniţială, a invocat că includerea dânsului împreună cu familia sa în lista precizată a ordinii de succesiune pentru primirea încăperilor de locuit din fondul de stat se confirmă prin procesul-verbal nr. 14 din 26 martie 1987, verificat şi aprobat de autoritatea publică locală încă în anul 1987, din care rezultă că familia Moscovschi a fost inclusă în lista de acordare a spaţiului locativ în rândul general sub nr. 13.

Indică că la 24 decembrie 1987 în cadrul şedinţei comune a administraţiei şi comitetului sindical, trei apartamente seria 143, cu câte doua odăi fiecare, cu suprafaţa locuibila de 28 m.p. şi suprafaţa totală 62 m.p., au fost repartizate din fondul autorităţii publice locale angajaţilor conform rândului general şi anume Zinaidei Petcu apartamentul nr. 11 de pe bd. .Mircea cel Bătrân 21, mun. Chişinău, lui Bogaci Igor

apartamentul 129 de pe bd. Mircea cel Bătrân 21, mun. Chișinău și apartamentului 127 de pe bd. Mircea cel Bătrân 21, mun. Chișinău lui Strungaru Valeriu inclus în lista generală sub nr. 14, iar familia dânsului inclusă în rând sub nr. 13 a fost mutată din rândul general la primirea locuinței pe termen de un an.

Menționează că a solicitat înlăturarea mutării neîntemeiate din rândul pentru primirea încăperii de locuit de la organul ierarhic superior - Comitetul sindical municipal al lucrătorilor din cultură, ca urmare, la indicația organului de control Comitetului sindical municipal al lucrătorilor din cultură la data de 25 februarie 1988, i-a fost eliberat extrasul din procesul-verbal nr.6 al Comitetului sindical municipal al lucrătorilor din cultură, iar întreprinderea Moldova-film a inclus familia sa în lista ordinii de succesiune pentru primirea încăperilor de locuit, care la 15 martie 1988 a fost aprobată de administrația publică Buiucani.

Afirmă că la solicitarea Președintelui administrației publice Buiucani a prezentat actele pentru acordarea încăperii de locuit în administrația publică Buiucani, drept urmare, prin răspunsurile administrației publice Buiucani nr.M-164/2 din 18 aprilie 1988 și nr. M-164/2 din 15 iunie 1988, a fost informat că lui Strungaru Valeriu i s-a refuzat acordarea apartamentului nr. 127 de pe bd. Mircea cel Bătrân 21, mun. Chișinău ca fiind inclus în rând ilegal, iar apartamentul a fost retras de către Primăria Chișinău.

În context, cu referire la art. art. 1, 53 din Hotărârea Guvernului despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în RM Nr. 405 din 25 noiembrie 1987 Veștile nr.12/154, 1987, și art. 10 din Codul cu privire la locuințe consideră reclamantul că la caz a avut loc discriminarea familiei sale la acordarea încăperilor de locuit din fondul de stat în raport cu Petcu Zinaida, Bogaci Igori și încălcarea prevederilor art.7, art.17 Declarația Universală a drepturilor omului, iar neînlăturarea pretinsei discriminări ar fi contrară prevederilor art. 3 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Totodată, pretinde reclamantul că a avut loc și încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și invocă că interesul patrimonial în cauză îl constituie o creanță, care poate fi considerată „valoare patrimonială”, deoarece are o bază suficientă în dreptul intern.

Este de părerea că neacordarea imobilului și retragerea apartamentului nr. 127 de pe bd. Mircea cel Bătrân 21, mun. Chișinău de către Primăria mun. Chișinău contravine art. 53 Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în RM Nr.405 din 25 noiembrie 1987, discriminează întreaga familia lui și provoacă încălcarea continuă a dreptului pretins la demnitate și nesupunerea tratamentelor degradante.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 1-3, 5-7, 9, 11, 12, 14, 15, 217, 220, 280, 1404, 1409, 1414, 1416, 1422-1424 Cod civil, art. art. 6, 10, 13, 28, 41, 42, 44, 45, 52, 160 din Codului cu privire la locuințe, art. 1, 2, 31, 33, 36, 53 din Regulamentul cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 405 din 25 noiembrie 1987, art. art. 16, 46-54 din Constituția RM, art. art. 7, 17 din Declarația Universală a drepturilor omului, art. 3 Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1. Protocolul adițional la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și art. 14 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și libertăților fundamentale.

Solicită constatarea faptului privării ilegale de dreptul asupra spațiului locativ și anume a apartamentului cu 2 odăi, seria 43, suprafața locuibilă de 28 m.p., suprafața totală de 62 m.p., amplasat în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân 21, încasarea din contul Primăriei mun. Chișinău în beneficiul său a prejudiciului material cauzat ce constituie echivalentul valorii de piață a apartamentului menționat și repararea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei (f.d. 204-205, 207 Vol. I).

Concomitent, în cadrul dezbaterilor judiciare, Moscovschi Valeriu a solicitat constatarea încălcării continue a dreptului la încăpere de locuit în casele fondului de stat de locuință pentru folosință fără termen, încasarea valorii unui apartament cu suprafața totală de 70 m.p. conform prețului de piață a unui metru pătrat la data pronunțării definitive a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei (f. d. 215-224 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, au fost respinse ca fiind depuse tardiv cerințele privind recunoașterea dreptului pretins la executarea pct. 5 art. 41 din codul cu privire la locuințe, obligarea Primăriei mun. Chișinău la acordarea unui apartament cu suprafața de 70 m.p. sau restituirea contravalorii apartamentului conform prețului de piață a acestuia la data pronunțării hotărârii și repararea prejudiciului moral, iar cerințele cu privire la recunoașterea încălcării continue a dreptului de a primi o încăpere de locuit din fondul de stat de locuințe pentru folosință fără termen, constatarea faptului privării ilegale de dreptul asupra spațiului locativ cu încasarea prejudiciului cauzat ce constituie echivalentul valorii de piață a apartamentului au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016, a fost respinse cererile lui Moscovschi Valeriu cu privire la atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Consiliului municipal Chișinău și cu privire la sesizarea Curții Constituționale privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 1404 alin. (5) din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 a fost admis apelul declarat de Moscovschi Valeriu și cererile de alăturare la apel depuse de Moscovscaia Elena și Moscovschi Serghei, casată hotărârea primei instanțe în partea în care cerințele au fost respinse ca fiind depuse tardiv și emisă o nouă hotărâre în această parte, prin care pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că întrucât prin acțiunea înaintată la 21 mai 2012, Moscovschi Valeriu a invocat dezacordul cu răspunsul Direcției Generale locativ-comunale nr. M-71/1/12 din 24 aprilie 2012 la cererea prealabilă, cerințele cu privire la recunoașterea dreptului pretins la executarea pct. 5 art. 41 din Codul cu privire la locuințe, obligarea Primăriei mun. Chișinău la acordarea unui apartament sau restituirea valorii apartamentului conform prețului de piață la data pronunțării hotărârii și încasarea prejudiciului moral au fost înaintate în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de lege.

În context, instanța a reținut prevederile art. 32 și art. 37 din Codul cu privire la locuințe care reglementează aspecte ce țin de evidența cetățenilor, care au nevoie de îmbunătățirea condițiilor de locuit, la locul de muncă și ordinea de succesiune la acordarea încăperilor de locuit cetățenilor și a menționat că deși, prin decizia comună a Comitetului sindical și a administrației studioului „Moldova-Film” din 24 decembrie 1987, a fost amânată acordarea spațiului locativ din fondul de stat familiei Moscovschi, iar apartamentul nr. 127 din fostul bd. Cutuzov 21 a fost acordat familie

Strungaru, însă ulterior, prin decizia Sovietului Frunze de deputați din 22 martie 1988, a fost respinsă solicitarea lui Strungaru Valeriu aflat sub numărul 14 în rândul general privind repartizarea spațiului locativ, pe motiv că acesta ar fi fost inclus în rând în mod ilegal.

Totodată, instanța de apel a stabilit că la caz lipsesc probe ce ar demonstra că toate persoanelor aflate în rândul general la primirea spațiului locativ până la familia Moscovschi au fost asigurate cu încăperi din fondul locativ de stat și a conchis că prin decizia Comitetului sindical și a administrației studioului „Moldova-Film” din 15 martie 1988, fapt ce rezultă și din extrasul din procesul-verbal nr. 4, au fost excluse din rândul general persoanele cărora li s-au îmbunătățit condițiile de trai prin eliberarea în anii 1987-1988 a spațiilor locative corespunzătoare și a fost rectificată lista celor care au rămas să pretindă la spațiul locativ din fondul de stat, iar familiei Moscovschi i-a fost atribuit în noua listă numărul de ordine 8.

De asemenea, Colegiul instanței de apel a reținut scrisoarea Direcției Locuințe a Primăriei mun. Chișinău din 24 septembrie 2002 potrivit căreia în baza bonului nr. 200 din 21 aprilie 1998, apartamentul 127 din bd. Mircea cel Bărtîn, 21 (fostul bd. Cutuzov 21) din cauza unor nereguli la formarea listelor a fost retras de la studioul „Moldova-Film” și repartizat Direcției principale „Moldmedtehnica” și a considerat neîntemeiate acuzațiile lui Moscovschi Valeriu precum că Primăria mun. Chișinău nu execută prevederile Codului cu privire la locuințe.

Subsecvent, instanța de apel a concluzionat că înscrisurile administrate la dosar demonstrează că nici o persoană din rândul general al persoanelor pretendente la spațiul locativ din fondul de stat cu numărul de ordine ulterior celui atribuit familiei Moscovschi nu i-a fost repartizată locuință din fondul de stat, iar în cazul apartamentului 127 din fostul bd. Cutuzov 21 mun. Chișinău, eroarea a fost înlăturată, familia Strungaru, care primise acest apartament, fiind plasată în lista generală cu numărul de ordine 9, respectiv după familia Moscovschi.

La acest capitol, instanța a mai remarcat că Primăria mun. Chișinău a adus la cunoștință lui Moscovschi Valeriu numărul de ordine atribuit în familiei sale în rândul general stabilit în listele Preturii sectorului Botanica pentru tendenții la îmbunătățirea condițiilor de trai explicându-i că repartizarea spațiilor locative la moment nu este posibilă din motivul nealocării banilor din bugetul public de stat pentru construcția fondului locativ cu această destinație, iar satisfacerea solicitărilor în sensul dat se va efectua în ordine stabilită conform listelor general și a conchis că cerințele lui Moscovschi Valeriu privind recunoașterea dreptului pretins la executarea pct. 5 art. 41 din Codul cu privire la locuințe, obligarea acordării unui apartament sau restituirea valorii apartamentului conform prețului de piață la data pronunțării hotărârii sunt neîntemeiate.

În același context, instanța de apel a reținut ca fără suport legal cerințele privind restituirea valorii apartamentului conform prețului de piață la data pronunțării hotărârii instanța de apel și a remarcat că locuințele din fondul de stat se acordă persoanelor cu drept de folosință și nu cu drept de proprietate.

La fel, instanța stabilind că la caz nu a fost confirmată vina autorității administrației publice locale și legătura de cauzalitate între pretinsele suferințe ale familiei Moscovschi cauzate ca urmare a lipsei condițiilor bune de trai și acțiunile sau inacțiunile Primăriei mun. Chișinău, a respins ca neîntemeiate și cerințele subsecvente privind repararea prejudiciului moral.

Concluzionând, instanța a constatat că atribuirea de către Primăria mun. Chișinău a spațiilor locative pentru îmbunătățirea condițiilor de trai la moment nu este posibilă din motivul nealocării banilor din bugetul public de stat pentru construcția fondului locativ cu această destinație și a considerat neîntemeiate și cerințele cu privire la recunoașterea încălcării continue a dreptului de a primi o încăpere de locuit din fondul de stat de locuințe.

Iar, precizând că pentru a fi privat de dreptul asupra spațiului locativ urmează mai întâi să deții acest drept, instanța de apel a respins ca neîntemeiate și cerințele privind constatarea privării ilegale de dreptul asupra spațiului locativ cu încasarea prejudiciului material ce constituie echivalentul valorii de piață a apartamentului.

La 11 ianuarie 2017, Moscovski Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată menționând că instanța de apel nu a determinat circumstanțele relevante pentru caz și care au fost apreciate incorect de către prima instanță.

Sușține că decizia instanței de apel este nefondată și rezultă din aprecierea arbitrară a probelor și omiterea aplicării normelor de drept material, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Totodată, indică circumstanțe similare celor indicate în instanțele ierarhic inferioare, referindu-se la art. art. 10, 13, 28, 41, 42, 45 și 52 din Codul cu privire la locuințe și prevederile Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în R.S.S. Moldovenească Nr. 405 din 25 noiembrie 1987, Veștile nr. 12/154, 1987 și Hotărârii Sovietului Suprem al RSS Moldovenești din 08 decembrie 1971 nr. 173-VIII cu privire la punerea în aplicare a Legilor RSS Moldovenești cu privire la Sovietul raional, orășenesc, raional din oraș de deputați ai oamenilor muncii din RSS Moldovenească, Veștile Sovietului Suprem și ale Guvernului RSSM nr.12 din 1971, Legea RSSM cu privire la Sovietul orășenesc, raional din oraș de deputați ai oamenilor muncii din RSS Moldovenească din 08 decembrie 1971 nr. 173-VIII, Veștile Sovietului Suprem și ale Guvernului RSSM nr. 12 din 1971, afirmând că instanța de apel a omis să constate și să elucideze circumstanțele ce au avut loc în prima instanță și nu examinat cerințele înaintate în ansamblu cu normele de drept menționate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă din actele cauzei, copia deciziei instanței de apel din 13 octombrie 2016 a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului Moscovski Valeriu prin scrisoarea nr. 30516-4 din 29 octombrie 2016, însă careva date ce ar confirma și recepționarea acesteia materialele cauzei nu conțin.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 11 ianuarie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Moscovski Valeriu este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Moscovschi Valeriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Moscovschi Valeriu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Moscovschi Valeriu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Moscovschi Valeriu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva